

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15084/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Николић, адвокат из ..., против туженог „Електроурежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Катарина Ћосић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1713/2022 од 09.06.2022. године, у седници одржаној дана 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1713/2022 од 09.06.2022. године, става првог и трећег изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1713/2022 од 09.06.2022. године, става првог и трећег изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11126/20 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретности КП бр. ..., уписане у ЛН бр. .. КО ..., у корист туженика, као власника повласног добра у површини од 623 м², у мерама и границама наведеним у том ставу. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на КП бр. .. уписане у ЛН бр. .. КО ..., исплати новчани износ од 10.990,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.12.2021. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 83.980,00 динара, а уколико исте не исплати, обавезује се да на досуђени износ плати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1713/2022 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у другом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба тужиоца поднета против

туженог за утврђење права стварне службености. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом два да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада за конституисану законску стварну службеност проласка високонапонских електричних водова преко катастарске парцеле у власништву тужиоца, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати предметну накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице, стављања у функцију одговарајуће електромреже у сваком конкретном случају, па с тим у вези, није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је 09.12.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000

евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**